

Arrest

nr. 293 700 van 5 september 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X
 3. X
 wettelijk vertegenwoordigd door hun moeder X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, wettelijk vertegenwoordigd door hun moeder X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2023 en gelet op de beschikking van 23 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Inzake eerste verzoeker (R.J.A.A.):

"A. Feitenrelaas

Je verklaart een Iraaks staatsburger en geboren te zijn op [...] maart 2006 in Sinjar (Nineveh). Je bent een soenniet van Koerdische origine en woonde in het dorp Qabusiya (Sinjar, Nineveh). Op 3 augustus 2014 viel Daesh (Islamitische Staat – IS) jouw dorp binnen.

Je werd samen met de leden van het gezin waartoe je behoorde – je ouders, je zus en je broers – onder dwang naar Telafar gebracht. Daar werden jullie eerst ondergebracht in een school. Toen bleek dat je ouders kleermakers waren, wees Daesh jullie een woning toe in Telafar en werden ze gedwongen om kleren te maken voor Daesh. In 2017 werd Daesh uit Telafar verdreven. Je keerde met je gezin terug naar Qabusiya. Op 10 november 2020 kreeg je moeder een bericht van je vader om te zeggen dat hij opgepakt was door de militie al-Hashd al-Shaabi. Op 15 november 2020 vertrok je samen met je moeder, je zus en je broers richting Turkije. Vanuit Turkije reisden jullie illegaal tot in België, alwaar jullie aankwamen in december 2020. Je moeder Z.L.T.T. (CG [...]; O.V. [...]) en zus D.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]) dienden een verzoek tot internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische asielautoriteiten op 11 december 2020. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je moeder ook in naam van jou en je broers als vergezellende minderjarigen ingediend.

Op 29 april 2021 nam het CGVS inzake het asielverzoek van je moeder en zus een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ze tekenden tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 23 december 2021 bevestigde de RVV de beslissing van het CGVS.

Zowel jij als je broers H.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]), A.J.A. (CG [...]; O.V. [...]) en M.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]) dienden op 24 januari 2022 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Je verklaart bij terugkeer naar Irak hetzelfde lot als je vader te ondergaan. Doordat je ouders voor Daesh gewerkt hebben, vrees je door al-Hashd al-Shaabi te worden geïdendeerd.

Je zus diende op 3 februari 2022 een volgend verzoek om internationale bescherming in. Dit werd niet-ontvankelijk verklaard op 12 augustus 2022.

Ter staving van je verzoek leg je je originele identiteitskaart (d.d. 3/12/13) voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een

professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer “de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een beslissing werd genomen.”.

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op **dezelfde gronden** die jouw moeder Z.L.T.T. (CG [...]; O.V. [...]) aanhaalde ter staving van haar verzoek. Je verwijst naar de reeds door je moeder aangehaalde arrestatie van je vader door al-Hashd al-Shaabi omwille van hun werkzaamheden voor Daesh (Islamitische Staat – IS). Je haalt zelf geen bijkomende motieven aan. Je vreest hetzelfde lot als je vader te ondergaan, maar kwam zelf nooit in aanraking met iemand van Daesh of al-Hashd al-Shaabi (CGVS p.4, 7-10).

In hoofde van je moeder werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat geen geloof kon worden gehecht aan jullie beweerde herkomst uit Qabusiya (Sinjar, Nineveh). Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) (zie beslissing CGVS en arrest RvV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Je identiteitskaart werd reeds voorgelegd tijdens het verzoek van je moeder. Hiervoor kan worden verwezen naar de motivering hieromtrent in haar beslissing. De andere stukken die u voorlegt kunnen tevens de geloofwaardigheid van jullie beweerde herkomst uit Qabusiya niet herstellen. Zulke stukken kunnen hiertoe op zich niet volstaan. Ze wegen immers niet op tegen de door uw moeder aangehaalde talrijke onwetendheden over elementaire aspecten van jullie onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld. Wat de foto's en video's betreft dient te worden gewezen op het feit dat het per definitie om momentopnames gaat, bijgevolg zijn ze niet van die aard dat ze bewijs leveren van een stabiel en duurzaam verblijf.

*Er dient tevens te worden gewezen op het feit dat jouw **moeder** zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indiende nadat haar negatieve beslissing definitief werd op 23 december 2021. Nochtans komen de motieven die jij tijdens je verzoek van 24 januari 2022 aanhaalt volledig overeen met hetgeen zij tijdens haar verzoek aanhaalde. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook je moeder zelf terug een verzoek om internationale bescherming zou indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor koos een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt dan ook verder de ernst en geloofwaardigheid van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat je moeder de mogelijkheid om haar minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruikte ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.*

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat in jouw hoofde geen eigen feiten werden aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigen.

De verzoeken van je broers H.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]) en M.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]) worden tevens niet-ontvankelijk verklaard. Je broer A.J.A. (CG [...]; O.V. [...]) krijgt een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

Inzake tweede verzoeker (H.J.A.A.):

" A. Feitenrelaas

Je verklaart een Iraaks staatsburger en geboren te zijn op [...] augustus 2010 in Sinjar (Nineveh). Je bent een soenniet van Koerdische origine en woonde in het dorp Qabusiya (Sinjar, Nineveh). Op 3 augustus 2014 viel Daesh (Islamitische Staat – IS) jouw dorp binnen. Je werd samen met de leden van het gezin waartoe je behoorde – je ouders, je zus en je broers – onder dwang naar Telafar gebracht. Daar werden jullie eerst ondergebracht in een school. Toen bleek dat je ouders kleermakers waren, wees Daesh jullie een woning toe in Telafar en werden ze gedwongen om kleren te maken voor Daesh. In 2017 werd Daesh uit Telafar verdreven. Je keerde met je gezin terug naar Qabusiya. Op 10 november 2020 kreeg je moeder een bericht van je vader om te zeggen dat hij opgepakt was door de militie al-Hashd al-Shaabi. Op 15 november 2020 vertrok je samen met je moeder, je zus en je broers richting Turkije. Vanuit Turkije reisden jullie illegaal tot in België, alwaar jullie aankwamen in december 2020. Je moeder Z.L.T.T. (CG [...]; O.V. [...]) en zus D.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]) dienden een verzoek tot internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische asielautoriteiten op 11 december 2020.

Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je moeder ook in naam van jou en je broers als vergezellende minderjarigen ingediend.

Op 29 april 2021 nam het CGVS inzake het asielverzoek van je moeder en zus een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ze tekenden tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 23 december 2021 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS.

Zowel jij als je broers R.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]), A.J.A. (CG [...]; O.V. [...]) en M.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]) dienden op 24 januari 2022 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Je verklaart bij terugkeer naar Irak hetzelfde lot als je vader te ondergaan die door al-Hashd al-Shaabi werd meegenomen.

Je zus diende op 3 februari 2022 een volgend verzoek om internationale bescherming in. Dit werd niet-ontvankelijk verklaard op 12 augustus 2022.

Ter staving van je verzoek leg je je originele identiteitskaart (d.d. 3/12/'13) en foto's en video's voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer "de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een beslissing werd genomen."

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op **dezelfde gronden** die jouw moeder Z.L.T.T. (CG [...]; O.V. [...]) aanhaalde ter staving van haar verzoek. Je verwijst naar de reeds door je moeder aangehaalde arrestatie van je vader door al-Hashd al-Shaabi omwille van hun werkzaamheden voor Daesh (Islamitische Staat – IS). Je haalt zelf geen bijkomende motieven aan. Je vreest hetzelfde lot als je vader te ondergaan, maar kwam zelf nooit in aanraking met iemand van Daesh of al-Hashd al-Shaabi (CGVS p.4, 7-10). In hoofde van je moeder werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat geen geloof kon worden gehecht aan jullie beweerde herkomst uit Qabusiya (Sinjar, Nineveh). Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) (zie beslissing CGVS en arrest RvV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd).

Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Je identiteitskaart werd reeds voorgelegd tijdens het verzoek van je moeder. Hiervoor kan worden verwezen naar de motivering hieromtrent in haar beslissing. De andere stukken die u voorlegt kunnen tevens de geloofwaardigheid van jullie beweerde herkomst uit Qabusiya niet herstellen.

Zulke stukken kunnen hiertoe op zich niet volstaan. Ze wegen immers niet op tegen de door uw moeder aangehaalde talrijke onwetendheden over elementaire aspecten van jullie onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld. Wat de foto's en video's betreft dient te worden gewezen op het feit dat het per definitie om momentopnames gaat, bijgevolg zijn ze niet van die aard dat ze bewijs leveren van een stabiel en duurzaam verblijf.

*Er dient tevens te worden gewezen op het feit dat jouw **moeder** zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indiende nadat haar negatieve beslissing definitief werd op 23 december 2021. Nochtans komen de motieven die jij tijdens je verzoek van 24 januari 2022 aanhaalt volledig overeen met hetgeen zij tijdens haar verzoek aanhaalde. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook je moeder zelf terug een verzoek om internationale bescherming zou indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor koos een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt dan ook verder de ernst en geloofwaardigheid van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat je moeder de mogelijkheid om haar minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruikte ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.*

De verzoeken van je broers R.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]) en M.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]) worden tevens niet-ontvankelijk verklaard. Je broer A.J.A. (CG [...]; O.V. [...]) krijgt een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

Inzake derde verzoeker (M.J.A.A.):

" A. Feitenrelaas

Je verklaart een Iraaks staatsburger en geboren te zijn op [...] februari 2012 in Sinjar (Nineveh). Je bent een soenniet van Koerdische origine en woonde in het dorp Qabusiya (Sinjar, Nineveh). Op 3 augustus 2014 viel Daesh (Islamitische Staat – IS) jouw dorp binnen. Je werd samen met de leden van het gezin waartoe je behoorde – je ouders, je zus en je broers – onder dwang naar Telafar gebracht. Daar werden jullie eerst ondergebracht in een school. Toen bleek dat je ouders kleermakers waren, wees Daesh jullie een woning toe in Telafar en werden ze gedwongen om kleren te maken voor Daesh. In 2017 werd Daesh uit Telafar verdreven. Je keerde met je gezin terug naar Qabusiya. Op 10 november 2020 kreeg je moeder een bericht van je vader om te zeggen dat hij opgepakt was door de militie al-Hashd al-Shaabi. Op 15 november 2020 vertrok je samen met je moeder, je zus en je broers richting Turkije. Vanuit Turkije reisden jullie illegaal tot in België, alwaar jullie aankwamen in december 2020. Je moeder Z.L.T.T. (CG [...]; O.V. [...]) en zus D.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]) dienden een verzoek tot internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische asielautoriteiten op 11 december 2020. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je moeder ook in naam van jou en je broers als vergezellende minderjarigen ingediend.

Op 29 april 2021 nam het CGVS inzake het asielverzoek van je moeder en zus een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ze tekenden tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 23 december 2021 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS.

Zowel jij als je broers H.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]), A.J.A. (CG [...]; O.V. [...]) en R.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]) dienden op 24 januari 2022 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Je

verklaart niet precies te weten wat er met je vader gebeurde, maar vreest bij terugkeer naar Irak hetzelfde lot als hem te ondergaan.

Je zus diende op 3 februari 2022 een volgend verzoek om internationale bescherming in. Dit werd niet-ontvankelijk verklaard op 12 augustus 2022.

Ter staving van je verzoek leg je je originele identiteitskaart (d.d. 3/12/'13) en foto's en video's voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer "de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een beslissing werd genomen."

In dit geval blijkt uit het administratief dossier dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op **dezelfde gronden** die jouw moeder Z.L.T.T. (CG [...]; O.V. [...]) aanhaalde ter staving van haar verzoek. Je verwijst naar de reeds door je moeder aangehaalde verdwijning van je vader, waar je verder niet veel over kunt vertellen. Je haalt zelf geen bijkomende motieven aan. Je vreest hetzelfde lot als je vader te ondergaan, maar ondervond zelf nooit problemen in Irak (CGVS p.6). In hoofd van je moeder werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat geen geloof kon worden gehecht aan jullie beweerde herkomst uit Qabusiya (Sinjar, Nineveh). Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) (zie beslissing CGVS en arrest RvV die aan het administratieve dossier werden toegevoegd). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Je identiteitskaart werd reeds voorgelegd tijdens het verzoek van je moeder. Hiervoor kan worden verwezen naar de motivering hieromtrent in haar beslissing. De andere stukken die u voorlegt kunnen tevens de geloofwaardigheid van jullie beweerde herkomst uit Qabusiya niet herstellen. Zulke stukken kunnen hiertoe op zich niet volstaan. Ze wegen immers niet op tegen de door uw moeder aangehaalde talrijke onwetendheden over elementaire aspecten van jullie onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld. Wat de foto's en video's betreft dient te worden gewezen op het feit dat het per definitie om momentopnames gaat, bijgevolg zijn ze niet van die aard dat ze bewijs leveren van een stabiel en duurzaam verblijf.

Er dient tevens te worden gewezen op het feit dat jouw **moeder** zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indiende nadat haar negatieve beslissing definitief werd op 23 december 2021.

Nochtans komen de motieven die jij tijdens je verzoek van 24 januari 2022 aanhaalt volledig overeen met hetgeen zij tijdens haar verzoek aanhaalde. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook je moeder zelf terug een verzoek om internationale bescherming zou indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen.

De vaststelling dat ze er niet voor koos een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt dan ook verder de ernst en geloofwaardigheid van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat je moeder de mogelijkheid om haar minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruikte ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat in jouw hoofde geen eigen feiten werden aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigen.

De verzoeken van je broers H.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]) en R.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]) worden tevens niet-ontvankelijk verklaard. Je broer A.J.A. (CG [...]; O.V. [...]) krijgt een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroepen verzoekers zich op de navolgende schendingen:

"Schending van artikel 57/6, §3, 6° VW, 48/3 en 48/4 VW

Schending van het beginsel van de materiële motiveringsverplichting

Schending van artikel 57/1, §4 VW

Schending van artikel 8 EVRM".

Verzoekers ontwikkelen dit middel als volgt:

"II.1.1. De verwerende partij is er niet van overtuigd dat verzoekende partijen hun land hebben verlaten vanwege een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of vanwege een reëel risico op ernstige schade als omschreven in het kader van subsidiaire bescherming.

Verwerende partij verschuilt zich achter de negatieve beslissing die genomen werd in hoofde van de moeder van verzoekende partijen en stelt dat – gezien er geen geloof werd gehecht aan haar relaas – ook geen geloof kan worden gehecht aan de vrees van verzoekende partijen in geval van terugkeer naar Irak.

Verwerende partij heeft aldus op geen enkel ogenblik een grondig en ernstig onderzoek gevoerd naar het gevaar dat er bestaat in hoofde van deze minderjarige kinderen die al jaren in België opgroeien, die andere gewoontes hebben, die geen enkele affiliatie meer hebben de de Iraakse cultuur en die omwille van hun Koerdische etnie nog meer dreigen gediscrimineerd te worden.

Verzoekende partijen hebben tijdens hun gehoren hun vrees duidelijk aangegeven.

p. 5 CGVS eerste verzoekende partij: [...]

p. 7 CGVS eerste verzoekende partij [...]

P. 6 CGVS gehoor tweede verzoekende partij [...]

Conform artikel 57/1, §4 VW dient verwerende partij rekening te houden met het hoger belang van het kind, wat ook inhoudt dat zij rekening dient te houden met de omstandigheden waarin verzoekende partijen zullen terechtkomen indien zij gedwongen worden terug te keren naar Irak

Hier wordt met geen woord over gerept in de bestreden beslissing en gebeurde geen enkel individueel onderzoek. Dergelijke onverschillige houding en gebrek aan onderzoek/motivering schendt op flagrante wijze artikel 3 van het EVRM, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsplicht.

Verwerende partij kan zich niet verschuilen achter het feit dat Uw Raad in het verleden geen geloof hechtte aan het relaas van de moeder van verzoekende partijen. Zoals verwerende partij het maar al te graag aanhaalt, wordt elk dossier op zijn eigen merites onderzocht.

Welnu, nergens in de bestreden beslissing valt te lezen dat er rekening werd gehouden met verzoekende partijen uiteen zetten tijdens hun gehoor. .

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik onderzocht in welke omstandigheden verzoekende partijen – minderjarigen met een kwetsbaar profiel – terecht zullen komen in Irak, zonder vader en een mannelijk figuur die hen in Irak kan beschermen. Zij verliest volledig het hoger belang van het kind uit het oog.

Verzoekende partijen menen dan ook dat verwerende partij erg onredelijk te werk is gegaan. Verzoekende partijen komen weldegelijk in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

De thans bestreden beslissing dient dan ook te worden vernietigd.”

In een tweede middel beroepen verzoekers zich op de volgende schendingen:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoekers onderbouwen het middel als volgt:

“II.2.1. De verwerende partij motiveert zelfs niet over de huidige onveilige situatie in Irak en of verzoekende partijen al dan niet in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus, wat andermaal aantoonst hoe onzorgvuldig verwerende partij te werk is gegaan.

II.2.2. Verzoekende partijen kunnen zich nergens in Irak op een veilige manier vestigen.

Verwerende partij ontkent nergens dat Irak nog steeds erg gevaarlijk is, dat er nog maandelijks doden en gewonden vallen. Verzoekende partijen lopen een objectief risico op onmenselijke en vernederende behandeling bij terugkeer naar Irak.

II.2.3 UNHCR stelt dat, om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus, het niet vereist is dat de asielzoeker individueel, persoonlijk geïdendeerd wordt : [...]

Het feit dat een groot aantal personen zich in een zelfde situatie bevinden doet geen afbreuk aan de gegrondheid van de individuele vrees, maar kan deze juist kracht bijzetten. In deze zin stelt UNHCR: [...]

Het feit dat het asielrelaas van verzoeker in twijfel getrokken wordt, ontslaat de asielinstanties niet van hun taak te onderzoeken of er een gegronde vrees voor vervolging bestaat in hoofde van de asielzoeker: [...]

II.2.4. Het UNHCR stelt dat het gehele land – direct of indirect- getroffen is door het geweld, en dat mensen afkomstig uit Irak minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Echter, verwerende partij blijkt dus de UNHCR guidelines volledig naast zich neer te leggen.

[...]

Uit verschillende artikelen blijkt dat er op systematische basis nog steeds aanslagen gebeuren in Irak, waar gewone burgers het slachtoffer van zijn.

Verwerende partij kan moeilijk blijven volharden dat het Irak thans aan de internationale veiligheidsvoorwaarden zou voldoen om verzoekende partijen terug te sturen naar Irak.

De situatie in heel Irak is thans bijzonder onveilig en onstabiel en het is onmogelijk voor verzoekende partijen terug te keren naar hun land van herkomst zonder een ernstig risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van het vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen zijn dan ook van mening dat verwerende partij artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet heeft geschonden.

In het licht van al het voorgaande, menen verzoekende partijen dan ook dat zij wel degelijk in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

[...]”.

Beoordeling

3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist vooreerst dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekers voeren de schending van artikel 8 van het EVRM aan, maar preciseren niet op welke wijze deze bepaling door de bestreden beslissingen wordt geschonden.

4. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. De Raad gaat te dezen enkel na of verweerder al dan niet terecht heeft besloten dat verzoekers geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

5. De commissaris-generaal nam de bestreden beslissingen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten”*.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Deze *“eigen feiten”* in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk *“nieuwe elementen of feiten”* te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (*“Practical Guide on Subsequent Applications”* van december 2021 van EASO, p. 44).

6. Voorafgaand dient opgemerkt dat verzoekers' moeder reeds een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in België. Op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet werd het verzoek van verzoekers' moeder ook in naam van verzoekers als vergezellende minderjarigen ingediend. De commissaris-generaal nam in het kader van dit verzoek om internationale bescherming op 29 april 2021 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien geen geloof kon worden gehecht aan de beweerde herkomst uit Qabusiya, noch aan de voorgehouden arrestatie van haar echtgenoot door al-Hashd al-Shaabi.

Verzoekers' moeder tekende beroep aan tegen de voormelde beslissing van de commissaris-generaal, waarop de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing bevestigde (RvV nr. 266141 van 23 december 2021). Verzoekers' moeder tekende geen cassatieberoep aan bij de Raad van State tegen voormelde beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

7. Verweerder stelde in de bestreden beslissingen terecht vast dat verzoekers' respectievelijke verzoeken om internationale bescherming op dezelfde gronden berusten als degene die verzoekers' moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek, met name de arrestatie van verzoekers vader door al-Hashd al-Shaabi omwille van de werkzaamheden voor Daesh. Eerste verzoeker (R.) stelde tijdens het persoonlijk onderhoud hetzelfde lot als zijn vader te vrezen, maar kwam zelf nooit in aanraking met Daesh of al-Hashd al-Shaabi (notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoeker, p. 5, p. 7-10). Tweede verzoeker (H.) stelde tijdens het persoonlijk onderhoud eveneens hetzelfde lot als zijn vader te vrezen, maar ondervond zelf nooit problemen in Irak (notities van het persoonlijk onderhoud van tweede verzoeker, p. 6-7). Ook derde verzoeker (M.) gaf tijdens het persoonlijk onderhoud aan hetzelfde lot als zijn vader te vrezen, maar ondervond zelf nooit problemen in Irak (notities van het persoonlijk onderhoud van derde verzoeker, p. 6).

Aangezien verzoekers' moeders verzoek om internationale bescherming zowel door het CGVS als door de Raad werd afgewezen, omdat geen geloof kon worden gehecht aan de beweerde herkomst uit Qabusiya, noch aan het vluchtrelaas, kan evenmin aangenomen worden dat verzoekers, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming zouden hebben.

8. Verzoekers voeren in het verzoekschrift aan dat verweerder op geen enkel ogenblik een grondig en ernstig onderzoek heeft gevoerd naar het gevaar dat bestaat in hoofde van minderjarige verzoekers, die al jaren in België opgroeien, andere gewoontes hebben en geen enkele affiliatie met de Iraakse cultuur

meer hebben en die omwille van hun Koerdische etnie nog meer dreigen gediscrimineerd te worden. Verzoekers verwijzen in het verzoekschrift naar de verklaringen van eerste en tweede verzoeker tijdens hun respectievelijke persoonlijke onderhouden. Verder wijzen ze erop dat verweerder rekening dient te houden met het hoger belang van het kind, wat ook inhoudt dat hij rekening dient te houden met de omstandigheden waarin verzoekers zullen terechtkomen bij terugkeer naar Irak, in het bijzonder zonder vader en mannelijk figuur die hen in Irak kan beschermen.

Wat betreft verzoekers' verwijzingen naar passages uit hun respectievelijke persoonlijke onderhouden, dient opgemerkt dat ze louter verwijzen naar de arrestatie en verdwijning van hun vader. Zoals hierboven reeds aangestipt wordt geen geloof gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, en dus ook niet aan de arrestatie/verdwijning van verzoekers' vader.

Voor zover verzoekers hekelen dat verweerder geen onderzoek heeft gevoerd naar de omstandigheden waarin verzoekers zullen terechtkomen bij terugkeer naar Irak, kan slechts worden vastgesteld dat verzoekers zelf geen duidelijk zicht bieden op hun daadwerkelijke regio van herkomst, noch op de redenen van hun vlucht. In die zin maken verzoekers het verweerder onmogelijk om een onderzoek te voeren naar de omstandigheden waarin verzoekers zullen terechtkomen bij terugkeer naar Irak.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (met name hun originele identiteitskaarten, foto's en video's) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Tot slot betogen verzoekers in het verzoekschrift dat verweerder niet motiveert over de huidige onveilige situatie in Irak, noch of verzoekers al dan niet in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Te dezen dient opgemerkt dat de subsidiaire beschermingsstatus reeds door de commissaris-generaal en de Raad werd beoordeeld in het kader van het voormeld verzoek om internationale bescherming van verzoekers' moeder, dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekers als vergezellende minderjarigen werd ingediend.

De Raad oordeelde als volgt (RvV nr. 266141 van 23 december 2021):

"5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet beroept op het aangevoerde vluchtrelaas en vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij wordt geconcludeerd dat verzoekster deze motieven niet aannemelijk maakt nu geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde herkomst uit Qabusiya waar zij haar vluchtrelaas situeert.

5.2. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviséerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Irak zou hebben gekend.

5.3. Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Iraakse nationaliteit niet volstaan.

De Raad herinnert eraan dat in artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet immers uitdrukkelijk wordt gesteld dat er geen behoefte aan bescherming bestaat indien de verzoeker om internationale bescherming in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij zich er vestigt. Uit een samenlezing van artikel 48/4, §2, c) en 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet vloeit voort dat een beoordeling per regio van de veiligheidssituatie vereist is om het risico te kunnen inschatten.

In dit verband wijst de Raad er nog op dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn of haar aanwezigheid op het Iraakse grondgebied, een reëel risico zou lopen op de in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Het bepalen van de werkelijke regio van herkomst is des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar een verzoeker de bron van het risico op ernstige schade situeert.

Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade zal worden onderzocht. Met betrekking tot het eventuele risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is het dan ook essentieel dat de verzoeker om internationale bescherming zijn herkomst uit de regio, waar hij stelt dergelijk risico bij terugkeer te lopen, aannemelijk maakt.

Verzoekster verklaart te zijn geboren in Qabusiya, in het district Sinjar gelegen in de provincie Nineveh en aldaar bijna haar hele leven te hebben gewoond tot aan haar vertrek uit Irak in november 2020.

Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekster haar afkomst uit voormelde regio niet aannemelijk maakt. Gelet op dit feit, maakt verzoekster evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Verder maakt verzoekster ook niet aannemelijk dat zij afkomstig is uit een gebied in Irak waarvoor, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waarvoor, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de reële verblijfplaats(en) en verblijfsomstandigheden van verzoekster voor haar komst naar België, over verzoeksters reële problemen en situatie, noch over de vraag of verzoekster afkomstig is uit dan wel kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Irak geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De stelling in het verzoekschrift dat blijkens de UNHCR guidelines heel Irak is getroffen door geweld, onderbouwt zij niet. Verzoekster toont niet middels concrete objectieve informatie aan dat er momenteel in het hele land sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands conflict dat gepaard gaat met willekeurig geweld dat een ernstige bedreiging vormt voor het leven of de persoon van een burger.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat er voor haar zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Irak een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet."

Verzoekers slagen er niet in de voormelde terechte en pertinente motivering in een ander daglicht te plaatsen.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet blijkt uit het voorgaande dat niet kan worden aangenomen dat verzoekers afkomstig zijn uit Qabusiya (Irak). Het is in de eerste plaats aan verzoekers (en hun moeder) om tijdens de procedure hun ware identiteit en regio van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers (en hun moeder) hierin manifest falen. Het komt de Raad echter niet toe om over de verblijfplaats van verzoekers voor hun komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig zijn uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. De verwijzingen naar landeninformatie in het verzoekschrift zijn dan ook niet dienstig.

11. Bij gebrek aan enig verweer dient tot slot opgemerkt dat volgende pertinente vaststellingen van verweerder in de respectievelijke bestreden beslissingen van verzoekers overeind blijven:

"Er dient tevens te worden gewezen op het feit dat jouw moeder zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indiende nadat haar negatieve beslissing definitief werd op 23 december 2021. Nochtans komen de motieven die jij tijdens je verzoek van 24 januari 2022 aanhaalt volledig overeen met hetgeen zij tijdens haar verzoek aanhaalde. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook je moeder zelf terug een verzoek om internationale bescherming zou indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor koos een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt dan ook verder de ernst en geloofwaardigheid van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat je moeder de mogelijkheid om haar minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruikte ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

[...]

Je broer A.J.A. (CG [...]; O.V. [...]) krijgt een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus toegekend."

12. Gelet op het voorgaande wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoekers geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van de respectievelijke verzoeken om internationale bescherming van verzoekers.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS